

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๕

ใจกับธรรมเป็นที่พึ่งได้ตลอดไป

ท่านว่า สัพพทานิ ธมฺมทานิ ชินาติ การให้ทานธรรมะนี้ เลิศกว่าทานทั้งปวง อย่างพิมพ์หนังสือออกแจกทานชานเข้าหัวใจสัตว์โลก ชุ่มเย็นไปหมด ผลประโยชน์ออกมาจากจิตใจชุ่มเย็นมีหลักเกณฑ์ กระจายออกไปหน้าที่การงานก็เรียบร้อยดีงาม ธรรมเข้าสู่ใจนี้กระจายออกไปเป็นมงคลทั้งหมด เพราะฉะนั้นท่านจึงว่า การให้ทานธรรมนี้ ชนะซึ่งทานทั้งปวง บอกว่าชนะเลย

อย่างที่เคยพูดให้ลูกศิษย์ลูกหาฟังนั่นแหละ คือเรานี่บอกตรง ๆ เลยว่า ไม่มีอะไรติดเนื้อติดตัวได้เลย เพราะอำนาจความเมตตาที่ครอบโลกธาตุ จะมาว่าอะไรครอบเราเท่านั้นะ มันครอบอยู่ตลอดเวลา มีเท่าไรมีแต่จะเอาออก ไม่มียังจะเอาออก มันเป็นอย่างนี้นะอำนาจความเมตตา ไปไหนเบิกกว้างไปหมดเลย ไม่ได้ติดตันเหมือนความตระหนี่ถี่เหนียว ความตระหนี่ถี่เหนียวติดตันอันตู่ เจ้าของก็ก้าวไม่ออก แล้วจะให้คนอื่นด้วยความสะดวกได้ยังไงเมื่อเจ้าของก็ก้าวไม่ออก อันนี้เมตตาธรรมที่พระพุทธเจ้าทรงดำเนินมาก่อนจนเป็นศาสดาที่ครอบโลกธาตุ ฟังซิ มีเท่าไรเป็นหมด ๆ ตั้งแต่ไม่มียังอยากให้จะว่าไง ไม่มียังอยากให้ แล้วมีมาจะอยู่ได้ยังไง

พูดเสียพี่น้องทั้งหลาย ที่ช่วยโลกคราวนี้ช่วยเต็มสัดเต็มส่วน ก็บอกว่าเป็นครั้งสุดท้ายแห่งชีวิตของเราก็บอกแล้ว การตายกองกันนี้เราตัดสินใจตั้งแต่วันที่ ๑๕ พฤษภาคม จำขึ้นมาเท่านั้นไม่ต้องไปถามพระพุทธเจ้า เหนอ ขึ้นทันที อย่างที่พูดเมื่อวานไม่ใช่เหอ นี่ละสะเทือนใจอย่างแรงเทียว ผางเหมือนฟ้าดินถล่มเลย กิเลสเครื่องวิภูวนที่ทำให้เราตายกองกัน ให้สัตว์ทั้งหลายตายกองกันนี้ขาดสะบั้นลงต่อหน้าต่อตา เมื่อประจักษ์อย่างนั้นแล้วจะทำไฉนละ กระเทือนทั้งร่างเลยเทียวนะ จากนั้นแล้วจนจะดูโลกไม่ได้ ก็เคยตายกองกันมาก็ภพก็ชาติแล้ว ไม่ว่าจะเขาว่าเรา ศพคน ๆ เดียวนี้ถ้าตายแล้วเก็บไว้ ๆ เมืองไทยไม่มีที่เก็บ ฟังซิเพียงคนเดียว มากขนาดไหน ตายมาก็กัปกัปกัลป์จากจิตดวงนี้ที่ไม่ตาย กิเลสเชื่อมั่นฝังไว้แล้วกรรมที่ทำดีชั่วของตัวเองก็เข้าไปอยู่ด้วยกัน เพราะฉะนั้นมันถึงไสลงทางต่ำ หนุนขึ้นทางสูงเพราะความดีหนุนขึ้น ทางต่ำกดลง มีตัวเชื่อนี้พาให้ทำกรรม

ท่านว่า กิเลสเป็นเหตุให้ทำกรรม ทำกรรมแล้วย่อมได้รับผลของกรรม แล้วก็ดีชั่วไปเรื่อย ๆ อย่างนี้ตลอดมา ท่านเรียกว่าวิภูวน ๓ กิเลสวิภูวน ๓ กรรมวิภูวน ๓ วิปากวิภูวน ๓ ในคัมภีร์บอกไว้ กิเลสวิภูวน คือกิเลสตัวนี้เป็นเครื่องหนุนให้ทำกรรม ดีชั่วออกละที่นี้ ทำกรรมแล้วย่อมได้รับผลของกรรม สุขทุกข์ไปเรื่อย ๆ กิเลสเป็นต้นเหตุให้ทำกรรม อัน

สองก็เรียกว่าทำกรรม อันสามก็เรียกว่าผลของกรรม ท่านว่า วัฏวน ๓ ไม่มีทางออก เหมือนมดโต่ขอบด้ง มีธรรมเท่านั้นมาดึงออกได้ นอกนั้นไม่มี สามแดนโลกธาตุเป็นขอบด้งของกิเลสทั้งหมด ธรรมที่จะเข้าไปทำลายขอบด้งนี้ขาดออกแล้ว สัตว์ก็ออกได้ อยู่นอกนั้นไม่มี บอกว่าไม่มีเลย

คนที่ว่าความชั่วหรือความดีอะไร ๆ ไม่เชื่อ ๆ ก็คือกิเลสตัวนี้มันฝังจม มันไม่ให้เชื่อในสิ่งที่จะออกจากมัน อันนี้อยู่ในอำนาจของมัน พอเราว่าเชื่อบุญเชื่อกรรมกิเลสจะค้ำตันที ถ้าว่าทำบาปไม่ต้อง มันเปิดไว้แล้วให้วิ่งตามขอบนี้ วังนั้นพูดง่าย ๆ วิ่งตามขอบนี้เลย เปิดไว้แล้วขอบนี้ไม่มีลื่นสุด หมุนอยู่นี้ เกิดสูงต่ำอยู่ในวงนี้ ๆ วงวัฏฏะ ทั้งสูงทั้งต่ำ พออันนี้ขาดลงไปจากหัวใจเท่านั้นดีดฝงออกเลย เห็นชัด ๆ อย่างนี้

พระพุทธเจ้าจำมาทุกอย่างแล้ว พูดให้โลกฟังจะผิดไปที่ตรงไหน รู้แล้วเห็นแล้วอย่างนี้เอามาสอนจะผิดไปไหน นี่ก็หมาก นี่ก็พลู ก็รู้กันอยู่อย่างนี้ นี่พวกเปรต นี่พวกผี นี่พวกสัตว์นรก นี่นรกหลุมนั้นหลุมนี้ ๆ ตลอดสวรรค์พรหมโลก เปรตผีประเภทต่าง ๆ กระจายเห็นหมด เข้าใจเหอ แล้วจะสอนผิดได้ยังไงก็เห็นอยู่อย่างนั้น ไม่งั้นจะว่า โลกวิทู รู้แจ้งชัดได้ยังไง มาสอนโลก ที่นี้กิเลสมันปิด ๆ ไม่ให้เห็น เราไปตามกิเลสมันถึงจม ๆ

นี่ละที่ว่าตายกองกันมากก็ภพก็ชาติก็ภพก็กลับมานี้ เอาเมืองไทยเรานี้มาใส่ศพเพียงคนเดียว คือตายแล้วไม่เน่าว่านั้นเถอะ ตายแล้วทั้งเป็นมดเป็นปลวกเป็นสัตว์ประเภทใดก็ตาม เป็นเปรตเป็นผีก็ให้ร่างเป็นทิพย์ไม่ให้กระจาย ร่างของเทวบุตรเทวดา อินทร์พรหมไม่ให้กระจาย มันอยู่ในวงของวัฏฏะนี้ ใ้กองไว้ ๆ ไม่มีที่อยู่เมืองไทยเรา ศพเพียงคนเดียวเท่านั้น มันเปลี่ยนภพเปลี่ยนชาติไม่ทราบว่าจะเท่าไร ๆ มากขนาดไหน เวลาเรือตัวนี้ออกมันเห็นหมด ฟังซิท่านทั้งหลาย มันถึงสะท้อนสะท้อนในหัวใจ มองดูเรื่องของตัวเองที่เคยเป็นมากับสัตว์ทั้งหลายทั่วโลกมันแบบเดียวกัน ไม่มีใครสูงใครต่ำกว่ากัน นับจำนวนของภพของชาตินับไม่ได้ คือมากเท่ากัน ไม่มีใครจะเอามาแข่งกันได้ เรื่องภพเรื่องชาติ เกิดแก่เจ็บตาย แยกความทุกข์และความสุขที่เจือปนกันไปในภพนั้น ๆ ไม่มีใครแข่งกันได้เลย

แต่ก่อนพระพุทธเจ้าก็อยู่อย่างนี้ พระองค์อยู่มานานสักเท่าไรพระองค์ก็ไม่เห็น พอผางขึ้นมาเท่านั้น โถ ขึ้นมาเลยทีเดียว จะสอนได้ยังไงโลก นั้นเห็นไหมละ ท้อพระทัยแล้ว แต่ก่อนคาดไว้ว่าจะสอนโลก ธรรมดาเป็นพระพุทธเจ้าก็สอนโลกธรรมดา ๆ ทั่ว ๆ ไป ที่นี้พอตรัสรู้ขึ้นมา ตรัสรู้ก็คือความจริง มาเจอความจริงแล้วกับความคาดมา มันผิดกัน เลยท้อพระทัยที่จะไปสั่งสอนสัตว์โลก ดีดออกมาเราองค์เดียว นอกนั้นตายกองกันอยู่ในสามแดนโลกธาตุ กว้างแคบขนาดไหน มีแต่สัตว์โลกที่ตายกองกันทั้งนั้น

แล้วจะไปสอนได้ยังไง ตายก็ตายด้วยความมืดความบอด ไม่ได้ตายด้วยความแจ้งความสว่าง แล้วจะไปสอนได้ยังไง นั่นธรรมชาติอันนี้มองลงไปแล้ว จึงท้อพระทัย

ทรงเล็งญาณดู แล้วก็เทียบกันว่า เอ้า ไม่ต้องเอามากละ ภูเขาทั้งลูกนี้เต็มไปด้วยหินผาป่าไม้ทุกสิ่งทุกอย่างกองกันอยู่ในนี้ มีดแปดทิศแปดด้าน มองลงไปแล้วไม่เห็นอะไรเลย นี่ที่ท้อพระทัยสุดขีด แล้วก็ทรงเล็งญาณดู ภูเขาลูกนี้จะไร้สารประโยชน์ไปหมดทั้งภูเขาทั้งลูกนี้หรือ จะไม่มีอะไรสับสนุนที่ว่าเป็นความดีงาม เป็นสารประโยชน์แฝงอยู่บ้างหรือ ทรงเล็งลงไปอีก พิจารณา อ้อ ในภูเขาลูกนี้ที่ไร้สารก็มี ที่เป็นสารก็มี เช่น แร่ธาตุต่าง ๆ ผสมผสมตั้งแต่แร่ตะกั่วขึ้นไปทองคำอะไรก็ว่าไป อยู่ในนี้ มี ไม่ได้มีดไปแปดทิศแปดด้านไร้สารเสียอย่างเดียว ยังมี อ้อ มี ไม่มากก็มี เอา เอาตามที่มี นั่นละที่จะสั่งสอนโลก

พระองค์ไม่ได้ยกไปหมดภูเขาทั้งลูกนะ พระพุทธเจ้ามาสั่งสอนโลกแต่ละองค์ ๆ นี้มาถอดเอาอย่างนี้ ถอดออก ๆ เอาไป ๆ อันไหนที่ไร้สารไม่เกิดประโยชน์อะไร ๆ ทั้งไว้อย่างนั้น อยู่ในภูเขาลูกนั้น ๆ จำให้ตึ้นะคำนี้ ถอดออกจากหัวใจมาพูดนะ ถึงขนาดที่ว่าเราก็อ้อใจ เราไปเรียนไปศึกษาภฏระเบียบเหล่านี้มาจากไหน ก็จำมาธรรมดา ๆ ไม่ได้มีอะไรที่จะสนใจหนักยิ่งกว่านั้น ความจำจำเท่านั้น เวลามันผางขึ้นมามันเข้ามาหมดเลยเทียว ไม่มีอะไรที่จะขัดจะแย้งพระพุทธเจ้า โถ ขึ้นมา เหนอ เราจะไปสอนใครได้ยังไง ขึ้นทันทีเลยนะ

คือเราก็อ่านขึ้นมาอย่างนั้นเหมือนกันกับพระพุทธเจ้าผ่านมาแล้ว สอนใครได้ยังไง ทีนี้พอมันผ่านขึ้นมาแล้ว เรื่องทุกข์ความลำบากมหันตทุกข์ที่เต็มอยู่ในวัฏฏานี้ของสัตว์ทั้งหลาย ทั้งของเราที่ฟังผ่านมาหยก ๆ พุดง่าย ๆ นะ มันเป็นแบบเดียวกันแล้วจะสอนได้ยังไง ๆ ท้อใจ ถึงขนาดว่า อยู่ไปกินไปวันหนึ่งเท่านั้นก็พอแล้ว สอนใครเขาจะหาว่าเป็นบ้าไปหมดทั้งโลก นั่นเห็นไหม เพราะโลกนี้มันโลกบ้าอยู่แล้ว มันจะลากเราลงเป็นบ้าอีกล่ะซี

ครั้นมาพิจารณาอย่างนั้นมันก็มีธรรมอันหนึ่งผุดขึ้นมาอีก เอา ถ้าว่าสิ่งเหล่านี้สุดวิสัยของโลกที่จะรู้ได้เห็นได้จริง ๆ แล้ว เราเป็นเทวดามาจากไหนทำไมเรารู้ได้ รู้ได้เพราะเหตุใด คำว่าเพราะเหตุใดนี่คือทางเดินเข้ามาเข้าใจไหม ที่เราจะมาถึงที่นี่เรามาวิธีไหน ก็สวากขาตธรรมพระพุทธเจ้าสอนไว้แล้ว นั่นคือทางเดินเข้ามา ๆ ท่านเรียกว่า สวากขาตธรรม ตรัสไว้ชอบแล้ว คือทางนี้ทางชอบแล้วเพื่อมรรคเพื่อผลพุดง่าย ๆ เอ้า ก้าวเข้าไป รู้ได้เพราะเหตุใด มันก็วิ่งตามสายทางที่เราก้าวเดินมาจนถึงนี่ อ้อ นั่นยอมรับทันทีนะ อ้อ รู้ได้ ถึงไม่มากก็ได้ ยอมรับทันทีเลยว่าได้ ก็เมื่อมีทางเดินมาอยู่ที่นี่จะไม่ได้ยังไง

ขอให้เดินมาเถอะ ธรรมพระพุทเจ้าเปิดโล่งไว้นี้ นอกจากมันไม่เดิน เกลไกล ลงหลวงบ่อ ลงนรกหมกไหม้ไปเท่านั้นเอง ทางเดินเพื่อมรรคผลนิพพานเพื่อความพ้นทุกข์มีอยู่ เมื่อเป็นอย่างนั้นแล้ว อ้อ ได้ นั้นยอมรับนะ ไม่ปฏิเสธเลย เรียกว่าคำว่าจะไม่สอนใครเลยนั้น พอว่ารู้เพราะเหตุไรเท่านั้น ก็ทางเดินเข้ามาหาตัวหยก ๆ อยู่นี้ มาอย่างไรมาถึงนี้ อ้อ ได้ จากนั้นก็ค่อยสั่งสอนแนะนำเพื่อนฝูงไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งกระจายไปทั่วประเทศไทยเห็นไหมเวลานี้ นี้ที่ว่า อ้อ ๆ ได้ ไม่ใช่อะไรเป็นต้นเหตุนะ

ถ้าธรรมดาไม่เกี่ยวกับเพราะเหตุไรนี้แล้วยังไงก็ปิดตาย สอนใครไปหาอะไร อยู่ไปกินไปวันหนึ่งเท่านั้นแล้วก็ไปเสียเลย จะไปทำให้ลำบากลำบากอะไรเท่านั้นเอง ก็เมื่อมีทางเดินเข้ามานี้ อ้อ ได้ ยอมรับ นั้น นี้ละธรรมพระพุทเจ้าเลิศขนาดไหน มองดูภพชาติของตัวเองตลอดสัตว์ทั้งหลายเป็นแบบเดียวกันหมด แต่ก่อนก็อยู่ได้ คลุกเคล้ากันไป ตกนรกก็ตกไป ที่ไหนไปได้ทั้งนั้น เพราะอำนาจแห่งความมืดบอดพาไป ที่นี้พอธรรมจ้ำจ้นมาแล้วมันจะเข้าไปอย่างนั้นไม่ได้แล้ว สดสังเวชขึ้นทันที โถ ตายมาถึงขนาดนี้เหียวนะ ๆ นั้นเห็นไหมละ นี้ละเรื่องธรรมจึงว่าชนะทั้งปวง ธรรมเท่านั้นที่จะดึงออกจากขอบด้ง ขอบด้งคือวัฏจักร

ใครทำบุญให้ทานมากน้อย นี้ละคือเบิกทางเข้ามา จะดึงตัวเองออกจากขอบวัฏจักร แต่กิเลสมันไม่ยอมนะ คำนี้จำให้ดี พอเราจะแยบทางความดีที่ไหน กิเลสจะกั้นปู้ป ๆ เพราะเราทำความดีคือเราจะออกจากอำนาจของมัน มันไม่ยอมให้ออก ก็คิดดูซิ อย่างพระโคธิกะ เราพูดย่อ ๆ เลย พอท่านตรัสรู้ปิ้งท่านกนิพพาน พญามารมาคู้ยเซีย ขุดค้นหาจิตวิญญาณของพระโคธิกะ จนมีดฟ้ามัวดิน ไม่ทราบว่าจะวันอะไรต่ออะไรมืดไปหมดเลย พระพุทเจ้าตวาดลงมา พญามาร ถ้าเป็นภาษาของหลวงตาบัว แต่นี้เขาแยกออกมาพูดเฉย ๆ พระพุทเจ้าเป็นศาสดาทำไมจะพูดอย่างหลวงตาบัวไม่ได้ ดีไม่ดี ยิ่งกว่านี้อีก

หลวงตาบัวพูดว่ายังไง พญามาร เธอจะมากำหนดว่าอะไรเพียงเธอคนเดียว ให้ไปยกโคตรของเธอมาคั้นก็ไม่เห็นวิญญาณของพระโคธิกะซึ่งเป็นลูกตถาคต ท่านว่าอย่างนั้นนะ พระโคธิกะนิพพานไปแล้ว สิ้นกิเลสเรียบร้อยแล้ว ไม่อยู่ใต้อำนาจของเธอแล้ว เธอจะคั้นเท่าไร ไปเอาโคตรเอาแซมมาคั้นก็ไม่พบ ตายจมไปเหมือนแก่นั้นแหละ ความหมายก็ว่างั้น นี้เห็นไหมละ อันนี้พญามาร อำนาจแห่งกิเลสค้นหาเป็นหัวหน้า พญามารคู้ยเซียขุดค้นหาจิตวิญญาณของพระโคธิกะไม่พบ นั้นเห็นไหมละ เวลาออกแล้ว นี้ละมันกุมอำนาจไว้เข้าใจไหม ค้นหาให้อยู่ในอำนาจของมัน นี้จิตพอพ้นปิ้งออกไปแล้วก็แบบเดียวกัน พวกกันเข้าใจนะ

ใครอย่าประมาทนะเรื่องศีลเรื่องธรรม ศาสดาองค์เอกเป็นผู้สอนไว้โดยถูกต้องทุกอย่าง เกิดมาไม่มีวาสนาไม่สนใจ พบก็ไม่สนใจ ศาสนาพุทธเรามีมานานเท่าไร ใครสนใจมากน้อยเพียงไรเราก็รู้ เห็นไหมละ ผู้ที่ปฏิบัติด้วยความสนใจใฝ่ธรรมจริง ๆ มีน้อยมาก ๆ ถ้าเทียบถึงเรื่องโลกสันนิบาตในวัฏจักรนี้ ผู้สนใจแต่จะตายกองกันมีมากขนาดนั้นแหละ ผู้ที่จะหลุดลอยออกไปด้วยอำนาจของศีลธรรม มีความรักใคร่ใฝ่ดีต่ออรรถต่อธรรมมีน้อยมาก ๆ เพราะฉะนั้นมันถึงไปได้ยาก เข้าใจแล้วหรือ

วันนี้พูดถึงเรื่องการให้ทาน นี้ละทาน คำว่าท่านแสดงธรรม ธรรมทาน แสดงให้รู้เหตุรู้ผลรู้หนักรู้เบารู้ดีรู้ชั่วคนเราก็รู้ตัว รู้ตัวแล้วคลี่คลายตัวออก ทางไหนดีก็แก้ไปตามสายธรรมที่บอกก็ผ่านไปได้ ๆ จึงมีอานิสงส์มากเข้าใจใหม่ เข้าสู่จิตใจแล้วหนำที่ การงานทุกอย่างเรียบไปหมด ถ้าใจดีเสียอย่างเดียว ใจได้อรรถได้ธรรมเข้าครองใจแล้วดีไปทุกอย่างนั้นแหละ ให้จำเอา ถ้าลงกิเลสได้ครองแล้วฉิบหายไปหมด มีเงินกองเท่าฟ้าก็ไม่มีความหมายอะไร ว่าเอาเฉย ๆ กิเลสพาเสกนี่นะ เรามีเงินเท่านั้นมีสมบัติเท่านั้นมียศถาบรรดาศักดิ์เท่านั้น กิเลสพาเสก หลงไปตามกิเลสอีก จมไปอีกสองชั้นสามชั้นเข้าใจใหม่

ถ้าเป็นเรื่องธรรม อันนั้นก็อันนั้น เราก็เป็นเรา เวลาที่เราอาศัยอะไรถึงจะพ้น พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลาย และบรรดาจอมปราชญ์ทั้งหลายท่านเอาอะไรเป็นที่พึ่ง ท่านผ่านไปได้ ท่านเอาธรรม นั้น ท่านไม่ได้เอาสมบัติสิ่งของเหล่านี้มาเป็นที่พึ่งนะ นี้เป็นที่พึ่งเพียงร่างกายที่มีชีวิตอยู่ พอลมหายใจขาดแล้วอันนี้ก็ขาดสะบั้นไปพร้อม ๆ กัน เป็นที่พึ่งได้เพียงร่างกายเท่านั้น แต่จิตใจกับธรรมนี้เป็นที่พึ่งตลอดไป พึ่งเป็นพึ่งตายได้ นี้ยึดอันนี้บ๊ีบ อันนั้นพังลงไปอันนี้ไม่พัง ไปเลยเข้าใจแล้วหรือ โอ้.พูดไปพูดมาเหนื่อยแล้ว.ถ้าพูดธรรมที่เด็ด ๆ มันออกอย่างว่ำนั้นแหละ เห็นไหมตะก็คึกคัก ๆ เป็นบ้าสด ๆ ร้อน ขึ้นไป เห็นไหมละอย่างนั้นแล้ว ผิง ๆ เลย

คนทั้งหลายเขาจะว่าคลังกิเลสใหญ่ คลังพ่อคลังแม่สูที่ไหนอยากว่าอย่างนั้น เข้าใจใหม่ เขาก็จะว่าเราเป็นคลังกิเลส ๆ ตีกลับถนัด ๆ คลังพ่อคลังแม่สูที่ไหน ก็จะมีอย่างนั้น กิเลสมีกิเลสสิ้นสูรู้ใหม่ กิเลสสิ้นเป็นยังงี้ สูไม่สิ้นสูมาอดอะไรอดถู ตีจนกระทั่งสันพร้าวหัก หัวแตก ตีแรง ๆ พวกสันพร้าวหัก เข้าใจใหม่ เอาละพอ

อย่างนั้นละพี่น้องทั้งหลายเป็นอย่างนั้นนะจิตมันเปิดขนาดนั้น ท่านทั้งหลายจะพึ่งไม่พึ่งให้พึ่งเสียนะ บอกถึงขนาดสุดยอดเลย ชาตินี้เราบอกว่าเป็นชาติสุดยอดของเรากการสอนเต็มภูมิ เปิดออกหมดธรรมะตั้งแต่พื้น ๆ จนกระทั่งทะลุผิงเลย เราพูดจริง ๆ เราไม่ได้อัดได้อันในการสอนโลก แล้วแต่โลกที่จะมาในแง่ใดแบบใด ควรจะเป็นประโยชน์หนักเบาอย่างน้อยอย่างไร ทางนี้จะออกรับกัน ๆ ๆ

สมมุติว่านี่ถึงใหญ่ เอ้า.เปิดทางไหนน้ำ ถ้าไม่มีน้ำเปิดเท่าไรก็ไม่ออก ถ้ามีน้ำ เอ้า.เปิดตรงไหนเปิด คว่าเลยออกหมดเลย เรื่องธรรมก็เหมือนกัน ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วแบบนั้นละ เอ้า.เปิดตรงไหนออกเลย ถ้าสมควรจะเป็นประโยชน์แล้วออกรับ ๆ ถ้าไม่เป็นประโยชน์ตั้งก็ไม่ออก เป็นอย่างนั้นนะธรรม นี่เราก็ได้เปิดให้โลกฟังมา เต็มเม็ดเต็มหน่วยเต็มสุดทุกอย่าง ๆ เรียกว่า สุดสิ้นของเราแล้ว ตายแล้วไปนี่จะไม่มาตายกองกันอีก เราบอกชัด ๆ ประจักษ์อยู่ในนี้แล้วจะไปถามใคร สนฺทิฏฐิโก พระพุทธเจ้าสอนว่ายังไง ผู้ปฏิบัตินั้นและจะเป็นผู้รู้เองเห็นเองตัดสินใจเอง ถ้าลงยังไปถามพระพุทเจ้าอยู่ ธรรมะที่ประทานไว้นี้ก็ไม่มีคามหมายใช้ไหมละ นี่สอนกันขนาดนั้นแล้ว พอผางขึ้นไปนี่ เหนอ ขึ้นทันทีเลย อย่างพูดเมื่อวาน เหนอ ขึ้นทันทีเลย เราวัดรอยพระพุทธเจ้าที่ไหน มันผางออกมาเลยเต็มเหนี่ยว เป็นอย่างนั้นนะ

เมื่อวานนี้ได้ทองคำ ๔ บาท ดอลลาร์ ๑๒๖ ดอลลาร์ ทองคำที่ได้ทั้งหมดเวลานี้ ทั้งที่มอบคลังหลวงแล้วและยังไม่ได้มอบเป็นทองคำ ๔,๗๔๗ กิโล เรียกว่า ๔ ตันกับ ๗๔๗ กิโล กรุณาทราบตามนี้ เราจะค่อยไต่เต้าไปนี้เรื่อย ๆ เอาให้สมบูรณ์พูนผลเมืองไทยเราไม่ให้เสียเกียรติ ในการนำชาติคราวนี้ออกทั้งชาติทั้งศาสนาพร้อมกันเลยอุ้มเมืองไทยเราทั้งชาติ ทำไมจะเป็นไปไม่ได้ ต้องเป็นไปไม่ได้ไม่สงสัย เอาละทีนี้จะให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com